

[Føged.]

ger, af ham selv anslået til 800 mill. kr. Disse betalinger indeholder visse lånebeløb, som vi gennem lovgivningen allerede er bundet til, men den endelige bedømmelse af forholdene må blive, at der fremkommer et vitterligt overskud på 600-800 mill. kr., selv når alle disse forhold er taget i betragtning.

Finansministeren har hævdet, at han nødvendigvis må hente disse skatter, for at forbruget ikke skal blive for stort. Oppositionen foreslår i stedet at udarbejde nye regler for opsparing, der er så tillokkende, at opsparing kan ske på privat initiativ. Det er den fundamentale forskel, der er mellem regeringens og oppositionens forslag. Vort forslag tilgodeser opsparing hos banker, sparekasser og andre kreditorganer, så den enkelte borger selv kan disponere over midlerne til investering på det for vedkommende virksomhed mest bejlelige tidspunkt. Regeringens forslag udskriver store beløb ud over de nødvendige for i givet fald at disponere over disse efter regeringens opfattelse. Vi ønsker en lokal administration, hvor regeringen ønsker en central administration.

For et par dage siden blev der i bladet Børsen netop givet udtryk for en vis bekymring med hensyn til bankernes likviditet i det kommende år. Vi deler denne bekymring, og vort forslag er bl. a. fremsat, for at en sådan situation ikke skulle opstå. Regeringsforslaget tager intet hensyn hertil, men kun til statens egen opsparing.

Gennem nu snart et år har der været ført en debat om mulighederne for skattelettelse. Mange hårde ord er sagt om oppositionen i den anledning. Jeg kan nævne forhandlingerne her i tinget den 18. februar 1960. Der udtalte den højtærede finansminister — det står sp. 3104 —

„Det, man foreslår, er faktisk at anvende penge, som endnu ikke er sparet, og et stigende forbrugsafgiftsprovener, som endnu ikke er indgået, til en nedsættelse

af indkomst-, formue- og ejendomsskat-terne.“

Sådan sagde den højtærede finansminister, og nøjagtig seks dage senere, den 24. februar, kom så finansministeren selv med et forslag på ca. 250 mill. kr. i skattnedsættelse. En skattnedsættelse var nok ikke så umulig, som der altså blev givet udtryk for seks dage forinden.

Finansministerens forslag til udskrivningslov bliver nu ved anden behandling præsenteret, i nogenlunde uændret skikkelse. Regeringen fastholder, at 80 000 à 100 000 borgere skal være fri for statskat, og regeringen fastholder de foreslåede skatlaer på 24 pct. og 32 pct. for mellemlidkomster, hvor oppositionens forslag kun er på 16 pct. op til 15 000 kr.s indkomst. Regeringen giver kun minimal lettelse i formueskatten, og der er ingen antydning af lompelse på indkomstområder, hvor der kunne finde opsparing sted. Regeringens forslag indeholder intet om forbedrede opsparingsregler. De forbrugsbegrænsende foranstaltninger, som der tales så meget om, kan efter regeringens opfattelse kun finde sted over statens kasse ved inddragning af millionbeløb ud over det nødvendige til statens behov. Oppositionen har ved sit forslag vist andre veje til begrænsning af forbruget såsom nye, bedre opsparingsregler og ændring af formueskatten, så der yderligere kan ske opsparing. Lempelserne i oppositionens forslag er ført ud til alle indkomstgrupper, således at de grupper, der kan foretage opsparing, også kan se, at man i skattemæssig henseende virkelig tager fornødent hensyn til en sådan samfundsgavnlig opsparing.

Jeg skal ikke yderligere forlænge debatten. Vi står i dag i en situation, som vel ikke tidligere har foreligget. Der er ikke ét, men to forslag at tage stilling til. I udvalget har vi præciseret vore synspunkter, men der var ingen muligheder for forhandlinger. Afstanden mellem vore opfattelser af de skattemæssige regler er større end nogen